Sistemes Encastats. Pràctica C1. Lectura del teclat.

L'objectiu d'aquest estudi de laboratori ha estat aprendre a llegir un teclat per escanejat, així com ser capaós de llegir-lo també configurant i utilitzant interrupcions. Finalment, implementar una aplicació que ens permeti validar tots els coneixements adquirits.

1. Configuració i lectura del teclat.

En aquesta secció, configurem els ports GPIO del microcontrolador per a l'ús del teclat, així com configurar aquells ports que utilitzarem també com a *triggers* d'interrupcions. A més a més, implementem un mètode per a la lectura del teclat, que ens servirà d'aquesta manera per a verificar tant la correcte configuració com el bon funcionament del teclat.

El primer mètode implementat ha estat *void initKeyboard(void)*, que no rep ni retorna cap variable, però és l'encarregat de configurar els ports *GPIO D*, associats a la constant de *labBoard12.h* **KEY_PORT**, per a utilitzar el teclat disponible en la placa.

```
void initKeyboard(void){
 // Configuració MODER
 KEY PORT->MODER = ((KEY PORT->MODER) | (BIT (2*KEY ROW1 PAD) | BIT (2*KEY ROW2 PAD)
                        | BIT(2*KEY ROW3 PAD) | BIT (2*KEY ROW4 PAD)))
                        &~(BIT (2*KEY ROW1 PAD+1) | BIT (2*KEY ROW2 PAD+1)
                       | BIT(2*KEY_ROW3_PAD+1) | BIT(2*KEY_ROW4_PAD+1)
                        BIT(2*KEY_COL1_PAD) | BIT(2*KEY_COL2_PAD)
                        BIT(2*KEY_COL3_PAD)| BIT(2*KEY_COL4_PAD)
                        BIT(2*KEY_COL1_PAD+1) | BIT(2*KEY_COL3_PAD+1)
                        | BIT(2*KEY_COL2_PAD+1) | BIT(2*KEY_COL4_PAD+1));
 // Configuració del PUPDR
  KEY PORT->PUPDR = ((KEY PORT->PUPDR) | (BIT (2*KEY COL1 PAD) | BIT (2*KEY COL2 PAD)
                       | BIT(2*KEY_COL3_PAD) | BIT (2*KEY_COL4_PAD)))
                       & ~(BIT(2*KEY_COL1_PAD+1) | BIT(2*KEY_COL2_PAD+1)
                       | BIT(2*KEY_COL3_PAD+1) | BIT(2*KEY_COL4_PAD+1));
 // Configuració del OTYPER
 KEY_PORT->OTYPER |= BIT(KEY_ROW1_PAD) | BIT(KEY_ROW2_PAD)
                       | BIT(KEY_ROW3_PAD) | BIT(KEY_ROW4_PAD);
}
```

El teclat disponible en la placa *discovery* de laboratòri té les tecles distribuïdes de manera matricial, com es correspon a la *figura 2*. Les files estan associades a les linies PD_0 ... PD_3 , i les columnes a PD_6 ... PD_9 . Per a l'ús del teclat, les columnes estan configurades com a entrades amb *pull-up*, i les files com a sortides *open drain*. Per a configurar-les com a entrades les unes i sortides les altres, hem modificat el registre *GPIO MODER*, amb mapa associat a la *figura 1*.

31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16
MOD	ER15	MOD	ER14	MOD	ER13	MOD	ER12	MOD	ER11	MOD	ER10	MOD	ER9	MOD	ER8
rw	rw	rw	rw	rw	rw										
15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
MOE	ER7	MOE	ER6	MOD	ER5	MOE	ER4	MOD	ER3	MOE	ER2	MOE	ER1	MOD	ER0
rw	rw	rw	rw	rw	rw										

Figura 1: Diagrama corresponent al mapa del registre GPIO_MODER, a partir del que es troba al datasheet del fabricant.

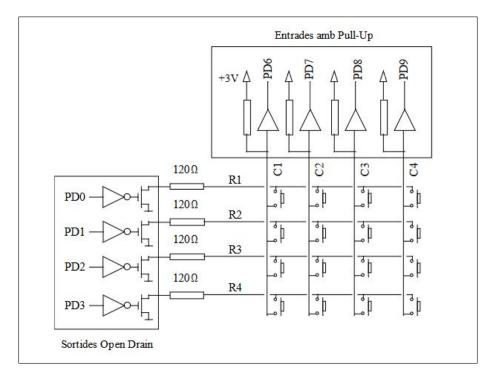

Figura 2: Diagrama corresponent a la distribució del teclat disponible a la placa del laboratòri, on d'indiquen les sortides tipus *open drain* i entrades amb *pull-up*.

El registre *GPIO_MODER* conté 16 parells de bits, *MODERX[1:0]*, associats, cadascún, a cada linia d'un port *GPIOX*, on en funció de la configuració d'aquest parell podem aconseguir que una linia sigui tipus sortida, *MODERX[1:0] = "01"*, o entrada, *MODERX[1:0] = "00"*, d'entre altres. En aquest cas, fent ús de les constants **KEY_ROWX_PAD** i **KEY_COLX_PAD**, que ens indiquen la linia associada a cada fila i columna i que es troben declarades al fitxer de capçelera *labBoard12.h*, i amb l'ús de la macro **BIT** hem aplicat una màscara bit a bit tipus *or* per a encendre el LSB bit del parell associat a les files, i amb una màscara bit a bit tipus *and* apagar el MSB, configurant així les files com a sortides.

Modificació de GPIO_MODER a partir de KEY_X_PAD

,	MODER2	MODER1	MODER0	
	XX	XX	XX	
	00	01	00	← BIT(2h) — 2 x 1h — KEY_ROW2_PAD 1h —
		— or —		•
	XX	X1	XX	
	MODER2	MODER1	MODER0	_
	XX	X1	XX	
	11	01	11	← BIT(3h) - 2 x 1h + 1 KEY_ROW2_PAD 1h -
		— and —		-
	XX	01	XX	

De la mateixa manera, per a les columnes aplicant una màscara bit a bit tipus *and*, en aquest cas per apagar ambdós bits configurant-les així com a entrades de tipus general.

A continuació, hem configurat les columnes com a entrades amb *pull-up*, modificant el registre *GPIO_PUPDR*, amb mapa associat corresponent a la *figura 3*. En aquest cas, tenim la mateixa distribució de mapa de registre, on 16 blocs controlen la configuració respecte la resistència de *pull-up* o *pull-down* de cada lina *GPIOX*. Les

configuracions trascendents d'aquest registre per a la nostre aplicació són habilitar la resistència *pull-up*, *PUPDRX[1:0] = "01"*, desactivar tant la resistència de *pull-up* i *pull-down*, *PUPDRX[1:0] = "00"*.

31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16
PUPI	DR15	PUPI	DR14	PUP	DR13	PUPI	DR12	PUPI	DR11	PUPI	DR10	PUP	DR9	PUP	DR8
rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw
				•											
15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
PUP	DR7	PUP	DR6	PUP	DR5	PUP	DR4	PUP	DR3	PUP	DR2	PUP	DR1	PUP	DR0
rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw

Figura 3: Diagrama corresponent al mapa del registre GPIO_PUPDR, a partir del que es troba al datasheet del fabricant.

En el nostre cas, per a configurar les columnes amb resistència *pull-up*, hem aplicat una màscara bit a bit tipus *or* al registre, fent servir la constant **KEY_COLX_PAD** i la macro BIT, d'igual manera que en el cas del registre anterior però ara per a encendre el LSB, i amb una màscara tipus *and* apagar el MSB. De la mateixa manera, ens hem assegurat, tot i que el fabricant ja especifica al *datasheet* del microcontrolador que el registre després del reset torna a un estat *0x0000 0000* per al cas del port GPIO que estem configurant, que les files estaran configurades com a *no pull-up no pull-down* configurant els parells de bits a *0b00*, aplicant simplement amb el mateix procediment a partir de les constants **KEY_ROWX_PAD** una màscara tipus *and* sobre el registre.

Finalment, hem configurat les files com a *open drain*, modificant el registre *GPIO_OTYPER*, amb mapa de registre corresponent a la *figura 4*.

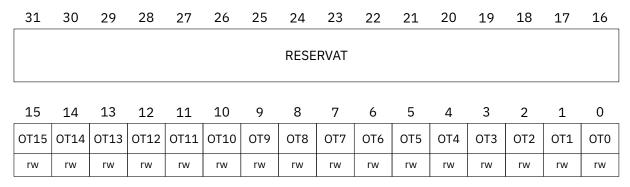

Figura 4: Diagrama corresponent al mapa del registre GPIO_OTYPER, a partir del que es troba al datasheet del fabricant.

El mapa d'aquest registre és diferent als altres, ja que en aquest cas únicament podem fer dues configuracions, o bé configurar una sortida com a *push-pull*, *OTYPERX* = '0', o bé com a *open-drain*, *OTYPERX* = '1'. Per això, només es necessita un sol bit. Fent servir la macro BIT i les constants **KEY_ROWX_PAD**, hem aplicat una màscara tipus *or* bit a bit per a encendre els bits associats a les files del teclat, i per tant configurant-les com a sortides *open-drain*.

A continuació, hem implementat un mètode de lectura del teclat, *int32_t readKeyboard (void)*, que no rep com a argument cap paràmetre però retorna un enter de 32 bits corresponent al codi de la tecla premuda.

Com ja hem dit, la disposició del teclat que utilitzem al laboratori és matricial, on cada columna està connectada a una entrada amb resistència *pull-up*, i cada fila es correspon amb una sortida tipus *open-drain* del microcontrolador, corresponent al diagrama de la *figura 2*. L'algorisme de cerca de la tecla premuda es basa en que una vegada s'acciona una de les tecles, la sortida *open drain* associada a la seva fila es connectara amb l'entrada amb resistència *push-pull* de la columna corresponent. Si posem aquesta sortida a '0' lògic, la malla es completarà i a l'entrada mesurarem un '1', altrament si posem un '0' a la sortida *open drain*, a la columna corresponent trobarem un '0'. El diagrama de flux corresponent a la implementació d'aquest mètode és el de la *figura 5*.

int32_t ROWBITS[4] = {KEY_ROW1_BIT, KEY_ROW2_BIT, KEY_ROW3_BIT, KEY_ROW4_BIT},
COLUMNBITS[4] = {KEY_COL1_BIT, KEY_COL2_BIT, KEY_COL3_BIT, KEY_COL4_BIT}

```
int32_t readKeyboard (void) {
  int32_t row, col;
  int8_t foundFlag = 0;
  // Posem a nivell alt totes les files
  KEY_PORT->BSRR.H.set = KEY_ROW1_BIT | KEY_ROW2_BIT | KEY_ROW3_BIT | KEY_ROW4_BIT;
  row = 0;
  while ((row < 4) && (!foundFlag)) {
    KEY_PORT->BSRR.H.clear = ROWBITS[row]; // Posem a nivell baix una fila
    DELAY_US(100); // Esperem 100us per evitar error deguts al <<br/>bouncing>>
    col = 0:
    while ((col < 4) && (!foundFlag)) {
      if (!(KEY_PORT->IDR & COLUMNBITS[col])) // Verifiquem si es tracta la tecla que és
        foundFlag = 1; // Indiquem que s'ha trobat
      col++;
    }
    KEY PORT->BSRR.H.set = ROWBITS[row]; // Posem la fila que hem verificat a nivell alt
    row++:
  if (!foundFlag) // Retornem 32 si no s'ha detectat cap tecla
    return (32):
  row--;
  col--:
  return(row*4 + col); // Retornem el codi de la tecla premuda
// THE END
```

En primer lloc, posem totes les files a nivell alt, mitjançant el registre *GPIO_BSRR* i les constants associades a cada linia del port *GPIOD* associada a cada fila, **KEY_ROW1_BIT** ... **KEY_ROW4_BIT** declarades al fitxer de capçelera *labBoard12.h*. A continuació, per anar verificant cada fila hem creat una estructura amb bucles tipus *while* anidats. El primer bucle es repeteix sempre que la variable *row*, que es l'encarregada de controlar quina filera evaluem [0...3], no és més gran que 3, i que *foundFlag*, la variable que controla si hem trobat o no la hipotètica tecla que s'hagi premut, no sigui certa. Per a cada iteració, posem en sortida baixa la fila que verificarem mitjançant el registre *GPIO_BSRR* i la constant associada a cada fila emmagatzemada en un vector de tipus *int32_t* que conté, en ordre creixent, les constants associades a cada fila, *int32_t ROWBITS[4]*. Posteriorment, esperem 100µs, cridant a la macro *DELAY_US* i passant com a paràmetre 100, per tal d'assegurar-nos que no es produeix cap error derivat dels efectes del *bouncing*.

A continuació, entrem en un segon *loop* que s'encarregarà de verificar columna a columna si la tecla que busquem es troba en aquesta combinació de fila i columna. Per realitzar aquesta verificació hem de llegir el valor d'entrada que reben les columnes, corresponent als camps del registre *GPIO_IDR*, el mapa de registre es correspon al diagrama de la *figura* 6. Aquest registre està conformat per 16 bits d'ús, corresponents cadascún a la lectura de cada linia d'un port *GPIOX*. En aquest cas, busquem verificar si la lectura d'una de les linies associades a les columnes del teclat es correspon amb un nivell baix. Una condició que tenim assegurada és que com únicament utilitzem les linies PD6...PD9 com a entrades, la resta de bits associats a les altres linies dins els registres es trobaran en nivell baix. A més a més, com en cada iteració ens assegurem de mantenir totes files en nivell alt, a excepció de la que estem verificant, sabem que únicament esperarem un nivell baix en aquella columna, o columnes, en que s'hagi premut una tecla, ja que altrament la resistència de *pull-up* posaria el valor a nivell alt.

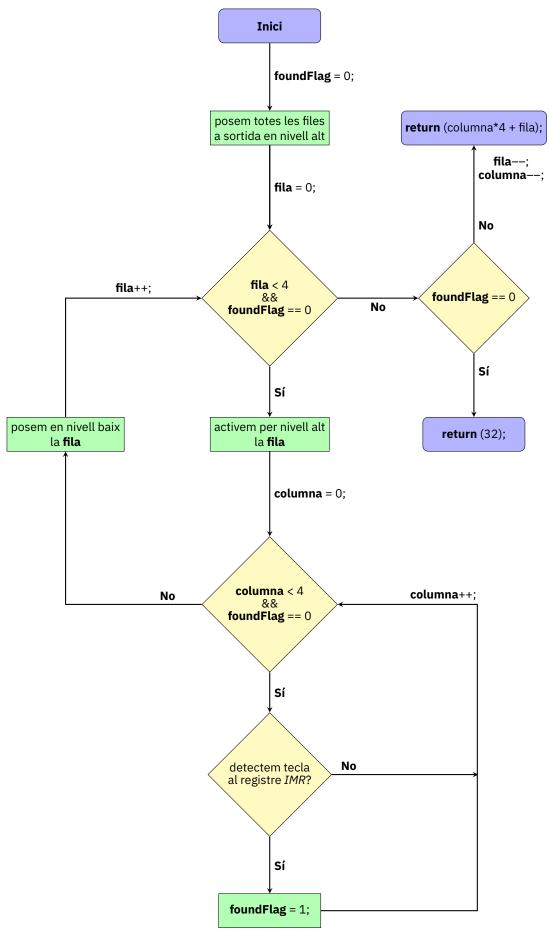

Figura 5: Diagrama de flux corresponent a la lògica implementada per a l'exploració del teclat, i la detecció d'una tecla premuda.

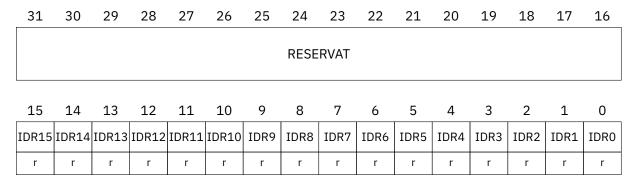
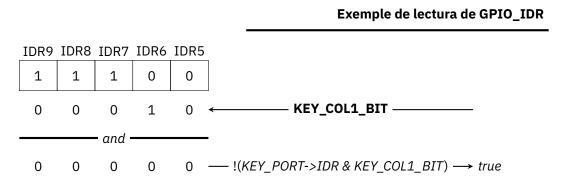

Figura 6: Diagrama corresponent al mapa del registre GPIO_IDR, a partir del que es troba al datasheet del fabricant.

Aplicant una màscara bit a bit tipus *and* entre el registre *GPIO_IDR* i un bit en la posició de la columna associada en aquest registre, ens hauria de retornar una mateixa cadena de bits en nivell alt en totes les posicions, menys en la que estem verificant en cas de que

En cas que es detecti la tecla, s'activa la variable que actua com a flag, foundFlag, i al finalitzar la iteració surtim dels bucles, per acabar retornant el codi associat a la tecla premuda. En cas contrari, s'itera sobre totes les columnes, i en acabar en cas que no s'hagi activat el flag tornariem a posar en nivell baix la fila que haviem estat verificant, i incrementant en una unitat row per a verificar la següent fila en la propera iteració.

Com a conveni de codis per a les tecles, hem seguit el proposat al document de la pràctica, que es correspon amb la taula 1.

TECLA	CODI
1	0
2	1
3	2
А	3
CAP	32

TECLA	CODI
4	4
5	5
6	6
В	7
7	8

TECLA	CODI
9	10
С	11
*	12
0	13
#	14

TECLA	CODI
D	15

Taula 1: Taula que associa les tecles del teclat amb el codi utilitzar a descodificar-les.

Finalment, per a verificar el correcte funcionament d'ambdues funcions hem implementat el següent programa a main.c. Inicialitzem una variable de tipus enter 32 bits, que ens servirà per anar capturant les crides al mètode int32_t readKeyboard (void), i un vector estàtic de llargada 16 de variables tipus char, char TE-CLES[16], que emmagatzema els caràcters de les tecles en la posició corresponent a la descodificació plantejada en la taula 1, així simplement podrem decodificar la lectura accedint al vector amb el valor de readKeyboard com a índex. Tot seguit, hem fet crida dels mètodes void baseInit(void), declarat a l'arxiu de capçelera

base.h i que serveix per a inicialitzar el microcontrolador, void LCD_Init(void), declarat a l'arxiu de capçelera lcd.h i que inicialitza la pantalla de la placa, i void initKeyboard(void), el mètode que hem implementat per a la inicialització del teclat. A continuació, entrem en un bucle infinit que s'encarrega de cridar en cada iteració al mètode implementat int32_t readKeyboard(void), i emmagatzemar en la variable keyboardLECTURA el valor retornat, tot això amb una latència de 10ms que forçem cridant la macro SLEEP_MS, passant com a argument 10. En el cas de que alguna de les lectures es correspongui amb un codi diferent a 32, és a dir que es correspongui amb el valor d'alguna tecla que ha estat premuda, aleshores una estructura condiciona s'encarrega de permetre netejar la pantalla, cridant void LCD_ClearDisplay(void), i mostrar la tecla per pantalla invocant a LCD_SendChar(TECLES[keyboardLECTURA]).

```
#include "Base.h"
#include "lcd.h"
#include "keyboard.h"
int main(void) {
  int32_t keyboardLECTURA = 0;
  char TECLES[16] = "123A456B789C*0#D";
  baseInit(); // Inicialització bàsica
  LCD_Init(); // Inicialització del LCD
  initKeyboard(); // Inicialització del teclat
  while(1) {
    keyboardLECTURA = readKeyboard(); // Lectura del teclat
    if (keyboardLECTURA != 32){
      LCD ClearDisplay(); // Neteja de la pantalla
      LCD SendChar(TECLES[keyboardLECTURA]); // Mostrat del valor llegit del teclat
    }
    SLEEP_MS(10); // Pausa per a establir una latència entre lectures del teclat
  return (0):
} // THE END
```

Als respectius *annexos B.1, B.2 i B.3* es poden veure els valors obtinguts en la lectura dels registres configurats mitjançant *void initKeyboard(void)*, que juntament amb la correcta lectura de les tecles observada al laboratòri ens permeten verificar el correcte funcionament del codi.

2. Configuració d'interrupcions per a la lectura del teclat.

En aquesta secció, ens encarreguem de configurar un mètode d'interrupcions a través del teclat per a llegir les tecles premudes.

El primer mètode que hem implementat ha estat *void intConfigKeyboard (void)*, que no rep ni retorna cap variable però s'encarrega de configurar les interrupcions al teclat.

```
SYSCFG->EXTICR[2] |= SYSCFG EXTICR3 EXTI8 PD | SYSCFG EXTICR3 EXTI9 PD;
// Habilitació de les interrupcions, desemmarcarant-les
EXTI->IMR |= EXTI IMR MR6 | EXTI IMR MR7
     | EXTI_IMR_MR8 | EXTI_IMR_MR9;
// Interrupcions per flanc de baixada activades
EXTI->RTSR &= ~(EXTI_RTSR_TR6 | EXTI_RTSR_TR7
     | EXTI_RTSR_TR8 | EXTI_RTSR_TR9);
EXTI->FTSR |= EXTI FTSR TR6 | EXTI FTSR TR7
     | EXTI FTSR TR8 | EXTI FTSR TR9;
// Netejem PR per esborrar qualsevol interrupció pendent
EXTI->PR = EXTI PR PR6 | EXTI PR PR7 | EXTI PR PR8 | EXTI PR PR9;
nvicEnableVector(EXTI9_5_IRQn, CORTEX_PRIORITY_MASK(STM32_EXT_EXTI5_9_IRQ_PRIORITY));
 keyboardLECTURA = 32;
 while(keyboardLECTURA == 32);
 LCD ClearDisplay():
 LCD_SendChar(TECLES[keyboardLECTURA]);
}
```

Per a configurar les interrupcions sobre el teclat, hem utilitzat les linies del port *GPIOD* associades a les columnes del teclar, que hem configurat prèviament en la inicialització del teclat com a entrades.

}

En primer lloc, hem posat les linies associades amb les files del teclat a nivell baix. A continuació, per a configurar les interrupcions primer hem de seleccionar quines linies podran realitzar interrupcions, configurant el *System Configuration Controller*. Com aquest perifèric penja del bus perifèric *APB2* hem d'activar el seu rellotge, a través del registre *RCC_APB2ENR*. Per això, hem activat el bit associat al rellotge d'aquest perifèric aplicant una màscara tipus *or* bit a bit entre el registre i la constant **RCC_APB2ENR_SYSCFGEN**, que es correspon amb un bit encès en la mateixa posició en que es troba el bit del rellothe del *System Configuration Controller* en el registre, i ve definida a l'arxiu de capçelera *stm32f4xx.h*.

El sistema de sel·lecció de linies que permeten interrupcions funciona a través de la configuració d'uns multiplexors que agrupen les linies del tipus *PXO...PX15*, per tant d'un subtotal de 16 blocs de sel·lecció. Per tant, només podem habilitar el *trigger* d'interupcions en un sol tipus de linia *PXY*. Per això, es subdivideixen fins a 4 registres dins el perifèric anomentats *External Interrupt Controller X*, *SYSCFG EXTICR X*.

31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16
							RESE	RVAT							
15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
	EXTI7	7[3:0]			EXTI6	[3:0]			EXTI	5[3:0]			EXTI	1[3:0]	
rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw
31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16
							RESE	RVAT							
15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
	EXTI11[3:0] EXTI10[3:0]				EXTI9[3:0]				EXTI8[3:0]						
rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw

Figura 7: Diagrama corresponent al mapa dels registres SYSCFG_EXTICR1 i SYSCFG_EXTICR2, en ordre descendent respectivament, a partir dels que es troben al datasheet del fabricant.

Cadascún d'aquests registres agrupa fins a 4 d'aquests multiplexors, en estricte ordre creixent, per això en el nostre cas com volem configurar interrupcions per a les linies *PD6...PD9* voldrem configurar els multiplexors *EXTI6...EXTI9*, que es troben entre els registres *SYSCFG_EXTICR_1* i *SYSCFG_EXTICR_2* amb els mapes de registre corresponents a la *figura 7*. Cada bloc ha de ser configurat amb la combinació de bits corresponent a la linia del port en concret que volem utilitzar, en el nostre cas *GPIOD*. Per això, hem aplicat sobre els respectius registres una màscara *or* bit a bit amb les constants de *stm32f4xx.h* **SYSCFG_EXTICR2_EXTI6_PD**, **SYSCFG_EXTICR2_EXTI7_PD**, **SYSCFG_EXTICR2_EXTI8_PD** i **SYSCFG_EXTICR2_EXTI9_PD**, que es corresponen amb la combinació de bits corresponent al port *GPIO D* en la posició dins el registre de cada respectiva següència de bits de cada multiplexor.

31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16
			ρı	ESERV.	ΔΤ				MR22	MR21	MR20	MR19	MR18	MR17	MR16
			1/1	_SLI(V)	~ 1				rw						
										•					
15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
MR15	MR14	MR13	MR12	MR11	MR10	MR9	MR8	MR7	MR6	MR5	MR4	MR3	MR2	MR1	MR0
rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw

Figura 8: Diagrama corresponent al mapa de registre EXTI_IMR, a partir del que es troba al datasheet del fabricant.

Una vegada sel·leccionades les linies que podran generar interrupcions, les hem habilitat mitjançant el *Interrupt Mask Register*, *EXTI_IMR*, del *External Interrupt Controller*, mapa de registre corresponent a la *figura* 8. Per a això, simplement hem de posar a nivell alt els bits corresponents a les posicions associades a les linies *PX6...PX9*, amb una màscara tipus *or* bit a bit entre el registre i les constants **EXTI_IMR_MR6**, **EXTI_IMR_MR7**, **EXTI_IMR_MR8** i **EXTI_IMR_MR9**, declarades al fitxer *stm32f4xx.h* i que contenen un bit a nivell alt en la posició de cada linia dins el registre.

31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16
			RF	ESERV.	ΔΤ				TR22	TR21	TR20	TR19	TR18	TR17	TR16
				-02:\\/					rw						
														•	
_15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
TR15	TR14	TR13	TR12	TR11	TR10	TR9	TR8	TR7	TR6	TR5	TR4	TR3	TR2	TR1	TR0
rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw	rw

Figura 9: Diagrama corresponent al mapa de registre EXTI FTSR, a partir del que es troba al datasheet del fabricant.

A continuació, hem configurat el mode d'interrupció per a que s'activin per flanc de baixada. Per això, hem configurat els registres *Falling Trigger Selection Register*, *EXTI_FTSR* i diagrama del seu mapa en la *figura* 9, i *Rising Trigger Selection Register*, *EXTI_RTSR*. Per a aquesta configuració, hem aplicat una màscara tipus *and* bit a bit entre el registre de *rising trigger* i les constants negades **EXTI_RTSR_TR6**, **EXTI_RTSR_TR7**, **EXTI_RTSR_TR8** i **EXTI_RTSR_TR9**, declarades al fitxer *stm32f4xx.h* i que contenen un bit actiu en la posició associada a la linia a configurar dins el registre, per a apagar els bits del registre associats a les interrupcions per *PD6...PD9*, i en conseqüència deshabilitar les interrupcions per flanc de pujada. Per contra, hem aplicat una màscara tipus *or* bit a bit entre el registre de *falling trigger* i les constants **EXTI_FTSR_TR6**, **EXTI_FTSR_TR6**, **EXTI_FTSR_TR9**, també declarades al fitxer de capçelera *stm32f4xx.h* i que contenen un bit en nivell alt en la posició associada a la linia dins el registre, per a activar l'accionament per flanc de baixada en les linies d'interrupció *PD6...PD7*.

31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16
			RI	ESERV	ΔΤ				PR22	PR21	PR20	PR19	PR18	PR17	PR16
					••				rc_w1						
15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
PR15	PR14	PR13	PR12	PR11	PR10	PR9	PR8	PR7	PR6	PR5	PR4	PR3	PR2	PR1	PR0
rc_w1															

Figura 10: Diagrama corresponent al mapa de registre EXTI_PR, a partir del que es troba al datasheet del fabricant.

Posteriorment, hem esborrat el *pending register, EXTI_PR* amb diagrama de memòria associat a la *figura 10*, per a eliminar qualsevol interrupció pendent i així assegurar-nos que no es genera cap interrupció amb les que configurem ara.

Finalment, per a programar els registres interns del *nested vectored interrupt controller* hem cridat a *nvi-cEnableVector(Linia, CORTEX_PRIORITY_MASK(Prioritat))*, passant com a paràmetre de linia la constant **EX-TI9_5_IRQ**, que es correspon amb les linies GPIO de la 5 a la 9, la constant **STM32_EXT_EXTI5_9_IRQ_PRI-ORITY** com a prioritat.

Una vegada configurades les interrupcions, hem implementat un bucle tipus while de repetició infinita per a controlar el mostrat per pantalla de les tecles premudes capturades a partir de l'accionament d'una interrupció. Per això, hem definit una variable global entera de 32 bits int32_t keyboardLECTURA, que serà modificada per el RSI que implementarem posteriorment en accionar-se una interrupció a través del teclat. Predeterminadament, hem fixat el valor de la variable a 32, que es correspon amb el codi de no haver premut cap tecla. El bucle es quedarà esperant fins que el RSI no modifiqui la variable amb la nova sel·lecció, i una vegada això aleshores simplement netejem la pantalla cridant el mètode LCD_ClearDisplay(), declarat a lcd.h. Per a descodificar la tecla i poder mostrar-la com un caràcter, ens hem fet ajut d'un vector de chars que hem inicialtizat de manera global que conté els 16 símbols ordenats pel seu codi com a ordre d'indexació, així simplement utilitzant la pròpia variable keyboardLECTURA podem descodificar la lectura del teclat, i passar-ho com a argument al mètode void LCD_SendChar(char) per a visualitzar la tecla en pantalla.

Per acabar, hem implementat la macro de la funció de RSI, CH_IRQ_HANDLER (EXTI9_5_IRQHandler). El diagrama de la figura 11 ve a il·lustrar la lògica implementada.

En primer lloc, com el vector que estem utilitzant per a configurar el *nested vectored interrupt* contempla interrupcions accinades des de linies *PX5...PX9*, però únicament volem implementar un RSI per a interrupcions accionades en les columnes del teclat, això és els multiplexors configurats per a les linies *PD6...PD9*. Per a això, amb una estructura condicional, ens assegurem que la interrupció s'hagi produït únicament pel teclat accedint al *pending register*, *EXTI_PR*, i aplicant sobre ell una màscara tipus *and* bit a bit conformada per les constants **EXTI_PR_PR6**, **EXTI_PR_PR7**, **EXTI_PR_PR8** i **EXTI_PR_PR9**, que contenen cadascuna un bit en nivell alt en la posició de cada corresponent linia al *pending register* i que es troben declarades al *stm32f4xx.h*. D'aquesta manera, en cas de que el resultat d'aplicar aquesta màscara sigui diferent a 0 implicarà que, efectivament, s'ha produït una interrupció on ens interessa.

A continuació, ens assegurem que no es pugui produïr cap nova interrupció fins que no acabem de gestionar l'actual emmascarant-les posant a nivell baix les posicions associades a les linies de les columnes al *Interrupt Mask Register, EXTI_IMR*. Per això, apliquem una màscara tipus *and* bit a bit entre el registre i una cadena conformada per bits en nivell baix en les posicions que volem emmascarar al registre, i alts altrament. Per a aconseguir aquesta cadena, simplement neguem amb l'operador *not* bit a bit la seqüència conformada pels bits a nivell alt resultants de la unió de les constants **EXTI_IMR_MR6**, **EXTI_IMR_MR6**, **EXTI_IMR_MR6**, que contenen un bit en nivell alt en la posició associada a la seva respectiva linia dins el registre d'emmascarat d'interrupcions i que es troben declarades al *stm32f4xx.h*.

L'objectiu d'aquesta funció RSI és capturar la tecla premuda al teclat a partir d'una interrupció. A diferència del mètode implementat anteriorment per a aquesta mateixa acció, en aquest cas ja comptem amb informació a priori, la columna que ha accionat la interrupció.

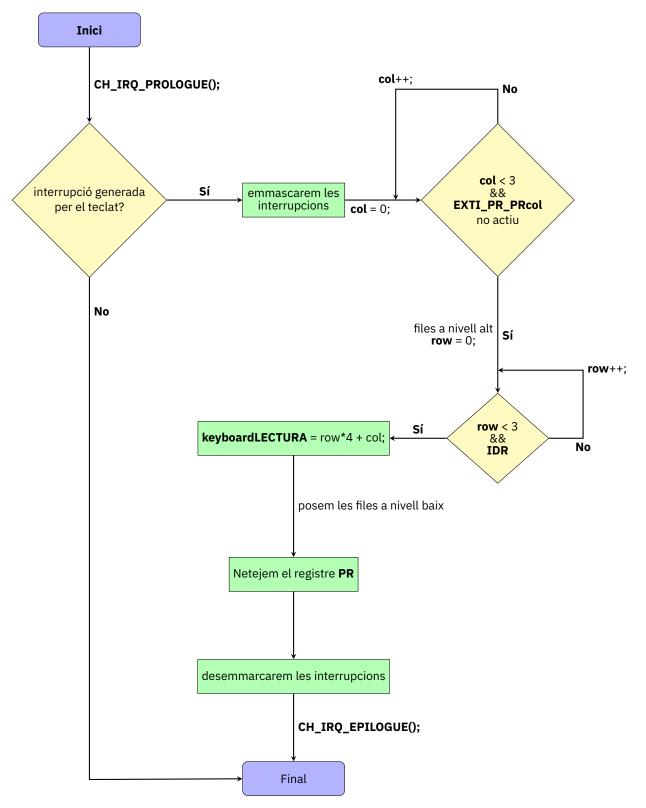

Figura 11: Diagrama de flux corresponent a la lògica implementada per a l'exploració del teclat, i la detecció d'una tecla premuda.

Per a trobar l'índex associat a aquesta columna, entenent que aquestes estan ordenades de la 0 a la 3 en ordre *PD6...PD9*, hem declarat un vector d'enters de 32 bits *int32_t PR_KEYBOARD[4]* que contindrà, en estricte ordre creixen d'indexació, les constants **EXTI_PR_PR6...EXTI_PR_PR9** i implementat un bucle tipus *while*. Aquest *loop* s'encarrega d'incrementar la variable entera de control *col* en una unitat cada vegada que no es detecti una interrupció activada en la posició del *pending register* corresponent a *PR_KEYBOARD[col]*, mitjançant una màscara *and* bit a bit entre el pròpi registre i la constant associada a la posició de la columna en cada iteració. Això sí, sempre que la variable de control sigui mes petita que 3, ja que en qualsevol cas com hem assegurat que s'haurà produït una interrupció al teclat en última instància aquesta haurà estat activada, si no per cap de les altres, per l'última columna.

Una vegada capturada la columna, busquem detectar la fila per a poder determinar quina ha estat la tecla accionada. El procediment que hem utilitzat ha estat el mateix que en el cas del primer mètode implementat, int32_t readKeyboard (void). En primer lloc ens assegurem de deixar les files a nivell alt, mitjançant el registre GPIO_BSRR. A continuació, un bucle tipus while s'encarregarà d'incrementar en una unitat la variable entera de control int32_t row cada vegada que no es detectiu un nivell baix en la posició de la columna premuda dins el regitre Input Data Register, GPIO_IDR, on en el cas més restrictiu si es correspongués a la darrera fila. Per això, a més a més en cada iteració ens assegurarem, abans d'incrementar la variable, de tornar a posar a nivell alt la fila que acabem de verifiacar, i deixar en nivell baix la nova fila per a la verificació en la consegüent iteració, en ambdós casos mitjançant el registre GPIO_BSRR i el bit del vector amb les constants associades al bit de cada columna en el registre int32_t COLUMNBITS[4]. D'aquesta manera, al finalitzar el loop, i tornant a deixar en nivell alt la darrera fila que haviem verifiacat darrerament, tindriem les posicions associades tant a la columna i fila, que es traudeixen en la tecla mitjançant 4·row+col. Aquest valor el sobreescriurem sobre la variable global int32_t keyboardLECTURA, que és la que s'utilitza al mètode implementat per a la configuració i ús de la interrupció.

Darrerament, per a concloure l'RSI simplement netejem el *pending register* per a elminar la interrupció que s'havia generat, i les desemmascarem per a habilitar l'accionament de noves interrupcions.

```
CH_IRQ_HANDLER (EXTI9_5_IRQHandler) {
 CH_IRQ_PROLOGUE();
 // Inici del RSI
 int32_t row, col; // Variables de control
 if ((EXTI->PR&(EXTI PR PR6|EXTI PR PR7|EXTI PR PR8|EXTI PR PR9)) != 0) {
   // Emmascararem les interrupcions
   EXTI->IMR &= ~(EXTI_IMR_MR6 | EXTI_IMR_MR7 | EXTI_IMR_MR8 | EXTI_IMR_MR9);
   // CÀLCUL DE LA TECLA PREMUDA
   col = 0:
   while((col < 3) && ((EXTI->PR & PR KEYBOARD[col]) == 0)){
     col++;
   }
   row = 0:
   KEY_PORT->BSRR.H.set = KEY_ROW1_BIT | KEY_ROW2_BIT | KEY_ROW3_BIT | KEY_ROW4_BIT;
   KEY PORT->BSRR.H.clear = ROWBITS[row];
   DELAY US(100); // Esperem per evitar problemes amb el <<bouncing>>
   while((row < 3) && ((KEY_PORT->IDR & COLUMNBITS[col]) != 0)){
     KEY_PORT->BSRR.H.set = ROWBITS[row];
     row++:
     KEY PORT->BSRR.H.clear = ROWBITS[row];
     DELAY US(100); // Esperem per evitar problemes amb el <<bouncing>>
   } KEY PORT->BSRR.H.set = ROWBITS[row];
   keyboardLECTURA = row*4 + col;
   KEY_PORT->BSRR.H.clear = KEY_ROW1_BIT | KEY_ROW2_BIT | KEY_ROW3_BIT | KEY_ROW4_BIT;
   EXTI->PR = EXTI_PR_PR6 | EXTI_PR_PR7 | EXTI_PR_PR8 | EXTI_PR_PR9;
   // Desemmascarem les interrupcions
   EXTI->IMR |= EXTI_IMR_MR6 | EXTI_IMR_MR7 | EXTI_IMR_MR8 | EXTI_IMR_MR9;
 }
```

```
CH_IRQ_EPILOGUE();

// Final de l'RSI
}
```

Per a verificar les funcions implementades, hem implementat el següent programa al *main.c.* En primer lloc, incluim les descripcions dels arxius de capçelera *Base.h.*, *lcd.h* i *keyboard.h.*, per a poder fer ús dels seus mètodes. Dins del programa principal, i abans de res, inicialitzem la placa cridant el mètode *void baseInit(void)*, implementat a *Base.c.*, inicialitzem el *display*, invocant el mètode *void LCD_Init(void)* implementada a *lcd.c.*, i inicialitzem el teclat, cridant la funció implementada *void initKeyboard(void)* a *keyboard.c.* Posteriorment, per a fer ús de la lectura per interrupcions invoquem el mètode implementat per a la configuració i ús d'interrupcions al teclat, *void intConfigKeyboard(void)*.

```
#include "Base.h"
#include "lcd.h"
#include "keyboard.h"

int main(void) {
  baseInit(); // Inicialització bàsica
  LCD_Init(); // Inicialització del LCD
  initKeyboard(); // Inicialització del teclat
  intConfigKeyboard();
  return (0);
}
// THE END
```

Després de compilar i carregar el programa al microcontrolador, hem pogut verificar el correcte funcionament del mètode d'interrupcions per teclat per a la detecció de les tecles premudes. En primer lloc, pausant l'execució del programa i refrescant la lectura dels registres al *EmbSys Registers*, hem observat les configuracions dels registres *EXTI_IMR*, *EXTI_RTSR*, *EXTI_FTSR* i *EXTI_PR*, corresponent als *annexos B.4*, *B.5*, *B.6* i *B.7* en el mateix ordre. Com aquests es corresponen amb el que esperàvem, concluim que aquesta primera part s'ha implementat correctament.

Hem verificat el funcionament del restant del programari mitjançant l'accionament del teclat. Hem pogut comprovar la correcte lectura en el display de les tecles, tot i que produïnt-se en ocasions efectes derivats, pel soroll del teclat, del *«bouncing»* l'accionament d'interrupcions després de deixar premer alguna de les tecles. Bo i això, com els resultats eren els que esperàvem, donem per verificat els mètodes implementats al complet.

3. Lectura de múltiples tecles simultàniament.

En aquesta secció, hem implementat una extensió del mètode *int32_t readKeyboard (void)* per a realitzar una lectura simultània de diverses tecles.

El mètode implementat ha estat *int16_t readMultiKey (void)*, que no rep cap variable com a paràmetre però retorna una cadena de 16 bits que es correspondrà amb les tecles premudes simultàniament al teclat.

```
int16_t readMultiKey (void) {
  int16_t row = 0, col = 0, keysREAD = 0;

// Posem a nivell alt les files.

KEY_PORT->BSRR.H.set = KEY_ROW1_BIT | KEY_ROW2_BIT | KEY_ROW3_BIT | KEY_ROW4_BIT;

for (row = 0; row < 4; row++) {
    KEY_PORT->BSRR.H.clear = ROWBITS[row];
    DELAY_US(100);
```

```
for(col = 0; col < 4; col++) {
    //Retornem el codi per a que aparegui com està proposat al document de pràctiques
    if (!(KEY_PORT->IDR & COLUMNBITS[col]))
        keysREAD |= 1<<(row*4+col);
} KEY_PORT->BSRR.H.set = ROWBITS[row];
} return (keysREAD);
}
```

El codi implementat és una simple modificació a partir del mètode ja implementat per a la lectura d'una única tecla, amb la salvetat de que en aquest cas en comptes de fer servir bucles tipus *while* hem optat per tipus *for*, aconseguint així un codi més compacte, degut a que per a detectar totes les tecles premudes en un instant al teclat hem d'iterar necessàriament per totes les files, i per tant també les columnes al registre $GPIO\_IDR$, abans d'acabar el mètode. En aquesta implementació, també, en comptes de retornar la tecla en forma d'un codi, activem el bit corresponent a la posició de la tecla fent servir l'ordre establert a la *taula 1*. Això ho aconseguim simplement inicialitzant a l'inici del mètode una cadena de 16 bits a 0x0000, en forma d'un enter $int16\_t$, i aplicant en cada detecció de la tecla una màscar tipus or bit a bit sobre ella amb un bit en la posició $4 \cdot row + col$, que en essència es correspon al codi que retornàvem atneriorment ja que el pròpi codi fonamentalment es tracta de la posició en la matriu del teclat.

Per a la verificació de la funció, hem implementat el següent programari al mètode principal de *main.c.* En aquest, hem inclòs els fitxers de capçelera *Base.h*, *lcd.h* i *keyboard.h*, per a poder fer ús dels seus mètodes. Inicialitzem el *display*, invocant el mètode *void LCD_Init(void)* implementada a *lcd.c*, i inicialitzem el teclat, cridant la funció implementada *void initKeyboard(void)* a *keyboard.c.*

```
#include "Base.h"
#include "lcd.h"
#include "keyboard.h"
int main(void) {
  int16_t multiREADING = 0, i;
  char TECLES[16] = "123A456B789C*0#D";
  baseInit(); // Inicialització bàsica
  LCD_Init(); // Inicialització del LCD
  initKeyboard(); // Inicialització del teclat
    while(1) {
        multiREADING = readMultiKey(); // lectura del teclat
        // Actualització dels valors en pantalla
        LCD ClearDisplay();
        for(i = 0; i < 16; i++) {
             if ((multiREADING & 1))
                 LCD_SendChar(TECLES[i]);
             multiREADING = multiREADING >> 1;
        }
    }
  return (0);
```

// THE END

Fent una crida en un bucle tipus while true del mètode implementat, int16_t readMultiKey (void), i emmagatzemante el valor de retorn en cada iteració en int16_t multiREADING, aconseguim únicament haver de decodificar la cadena de bits per a representar les tecles premudes en pantalla. Aquesta descodifiació l'obtenim a partir d'un bucle tipus for, amb el qual, prèviament havent netejat la pantalla, anem verificant si el LSB es troba en nivell alt, fent un desplaçament en cada iteració cap a la dreta per anar col·locant cadascún dels bits en la posició del LSB. En cas de cert, LSBi = '1', prenent el valor d'i com el codi de la tecla a mostrar.

Hem pogut observar experimentalment els efectes produïts al premer tecles que uneixen diverses de les sortides *open drain* amb més d'una columna, on el mètode llegeix tecles que realment no han estat premudes. Bo i això, com els resultats observats han estats els esperats, donem per validat el codi implementat.

4. Implementació d'una calculadora.

En aquesta darrera secció, implementem tots els mètodes que han estat necessàris per a desenvolupar una aplicació tipus calculadora, amb la capaçitat d'operar tant amb operands negatius com amb decimals per a les operacions fonamentals.

El primer mètode que hem implementat ha estat una modificació del *char *itoa(int32_t num, char *str, int32_t radix)*, per a en aquest cas treballar amb valors tipus *float*. El mètode que hem implementat l'hem anomenat *char *ftoa(float num, char *str)*, que rep com a paràmetres un punter a tipus *char*, un string en definitiva, que serà la cadena de caràcters de sortida i un número tipus *float* que serà el convertir, i que retorna també el número en una variable punter a *char*.

```
char *ftoa(float num, char *str) {
  int32_t sign = 0; // Signe
  int32_t pos = 0; // Variable de posició al string
  int32_t radix = 10; // Radix fixat a decimal
  // Variable d'ús general
  int32_t i;
  // Busquem el signe
  if (num < 0.0) {
    sign = 1;
    num *= -1;
  int32_t integer part = (int32_t)num,
          decimal part = ((int32 t)(num * PRECISIO DECIMAL) % PRECISIO DECIMAL);
  // Construcció la part decimal del string
  do {
  i = decimal_part % radix;
  if (i < 10)
    str[pos] = i + '0';
    str[pos] = i - 10 + 'A';
  pos++:
  decimal_part /= radix;
  } while (decimal part > 0);
  str[pos] = '.';
  pos++;
  // Construcció la part entera del string
  do {
  i = integer_part % radix;
  if (i < 10)
    str[pos] = i + '0';
    str[pos] = i - 10 + 'A';
  pos++:
  integer_part /= radix;
  } while (integer_part > 0);
 // Afegim el signe
```

```
if (sign)
    str[pos] = '-';
else
    pos--;

// Afegim el NULL al final
str[pos+1]=0;

// Capgirem el string
i=0;
do {
    sign=str[i];
    str[i++]=str[pos];
    str[pos--]=sign;
} while(i < pos);

return (str);
}</pre>
```

La funció implementada únicament considerarà la representació decimal de la xifra, pel que hem decidit prescindir del paràmetre *radix* present en le mètode original. Hem capturat el signe del flotant, i posteriorment dividit en dues variables enteres la part pròpiament entera del número i la decimal, aplicant *type casting*.

```
type var2 = (type)var1;
```

Per a la part entera, aprofitant que simplement es correspondria a un truncament, aplicant *type casting* per a un enter de 32 bits aconseguim aïllar-la. Per la part decimal, però, hem implementat un sistema que ens permet precissar la resolució que volem. Això és, agafant el flotant d'entrada, multiplicant-lo per 10^n , on n és la *precisió decimal* que volem, i prenent el mòdul respecte de 10^n . Aplicant ara *type casting* per a un enter de 32 bits, aconseguim convertir la part decimal amb la precisió que voliem com a un enter. Posteriorment, reutilitzant el codi implementat a itoa, simplement començem a construir el string a partir de la part decimal, afegim el símbol'.' com a indicador de la coma, i finalment completem amb la part entera i el signe. Finalment, es reverteix el string i es retorna el seu valor.

El segon mètode implementat ha estat void padNumDecoding(int32_t key_num, int8_t * value), que no retorna cap valor però requereix com a paràmetres un enter de 32 bits, corresponent al codi d'una tecla premuda, i un punter a un enter de 8 bits que retornarà el valor de la tecla decodificat.

```
void padNumDecoding(int32_t key_num, int8_t * value) {
 switch(key_num) {
 case 0:
 case 1:
 case 2:
    *value = key num + 1;
   break:
 case 4:
 case 5:
 case 6:
    *value = key_num;
    break;
 case 8:
 case 9:
 case 10:
    *value = key_num - 1;
    break;
 case 12:
    *value = -2; // '*' separador de decimals
    break;
 case 13:
```

```
*value = 0;
break;
case 15:
    *value = -1; // '-1' signe negatiu
break;
default:
    *value = 32; // Caràcter no vàlid
break;
}
```

El mètode consisteix fonamentalment d'una implementació de la descodifiació de la taula 2, les interaccions de les tecles en mode d'operacions, mitjançant una estructura tipus switch-case.

TECLA	FUNCIÓ						
NUM	NUM						
#	OK						
*	separador decimal						
D	singe negatiu						
ALTRES	no vàlid						

Taula 2: Taula que relaciona les funcionalitats de les tecles en qualsevol dels modes d'operació de la calculadora.

El tercer mètode implementat ha estat *void readOP(float * op, char name)*, serà el mètode encarregat de llegir un dels operadors d'una de les operacions sel·leccionades per l'usuari. No retorna cap valor, però requereix com a paràmetres un punter a flotant, que serà el valor de l'operand llegit, i un tipus *char*, que es correspondrà amb la lletra de l'operand.

```
void readOP(float * op, char name) {
  char string[2];
  int8_t value = 0;
  // Variables controladores d'estats, signe i decimal.
  int8_t signFlag = 0, decFlag = 0, decCounter = 1;
  LCD_SendChar(name);
  LCD SendString(" = ");
  KEY READ = readKeyboard();
  while((TECLES[KEY_READ] != '#') && (*op <= 99999)) {
    padNumDecoding(KEY READ, &value);
    if(value != 32) {
      SLEEP_MS(100); // Latència entre la lectura i l'aparició en pantalla
      if (value == -2){ // INTERACCIÓ AMB ELS DECIMALS
        if (!decFlag) {
          decFlag = 1;
          LCD SendChar('.');
      } else if (value == -1) { // INTERACCIÓ AMB EL SIGNE
        if ((!signFlag) && (*op == 0.0)) {
          signFlag = 1;
          LCD_SendChar('-');
```

```
}
      } else { // INTERACCIÓ GENÈRICA, AFEGIR UN NÚMERO
        if (!decFlag) {
          if ((10*(*op) + value) <= NUM_THRESHOLD){</pre>
             *op = 10*(*op) + value;
             LCD_SendString(itoa(value, string, 10));
          }
        } else {
          *op = (*op) + ((float)value)/((float)(10*decCounter));
          LCD_SendString(itoa(value, string, 10));
          decCounter++;
        }
      }
    }
    KEY_READ = readKeyboard();
  }
  if(signFlag)
    *op *= -1:
}
```

En un primer lloc, el mètode s'encarrega de mostrar per pantalla el nom de l'operand, una lletra que es correspondrà amb o bé 'A' o bé 'B', i conseqüentment un símbol d'igualtat, '=', a l'espera de que l'usuari hi introdueixi contingut mitjançant el teclat. En un bucle tipus while, anem afegint contingut a l'operador, punter a op, sempre que no s'hagi premut l'OK, o bé el valor de l'operador mai sigui major a 99999, és a dir no sigui un número de més de 5 xifres. Això, però, és una qüestió purament deguda a la pantalla que tenim, ja que més endavant per a representar el resultat de l'operació ens volem assegurar que, per un costat, l'operació càpiga en una fila i, per l'altre costat, el resultat en una altre. En una iteració, es descodifica la lectura del teclat mitjançant una invocació a void padNumDecoding(int32_t key_num, int8_t * value), i en cas de que el caràcter sigui vàlid, és a dir que sigui diferent de 32, aleshores s'accedeix a un dels modes d'edició del valor de l'operand en funció de la tecla premuda.

- Interacció amb els decimals. Aquest mode s'activa sempre que es premi la tecla '*', i la primera vegada és l'encarregat d'activar el flag dels decimals, per a forçar el mode decimal a l'hora d'afegir números del teclat al valor de op.
- **Interacció amb el signe.** Aquest mode s'activa sempre que es premi la tecla 'D', i en el cas d'activar-se abans d'introduïr cap valor aleshores s'activa el flag de signe, signFlag.
- Interacció amb els números ò genèrica. Mode part entera. Aquest mode s'activa quan s'introdueix un número per teclat, i el flag dels decimals no es troba activat. Afegeix la xifra com a part entera al final del tot.
- Interacció amb els números ò genèrica. Mode part decimal. Aquest mode s'activa quan s'introdueix un número per teclat, i el flag dels decimals es troba activat. En aquest cas, afegeix la xifra com a decimal al final de tot.

Abans de finalitzar la iteració, al sortir del condicional es torna a llegir el teclat i es repteix tot seguidament. Al finalitzar el loop, es modifica la condició de signe amb el flag de signe, signFlag, multiplicant el valor de op per un factor de (-1) en el cas que s'hagi activat.

Els quarts mètodes implementats han estat, *void readOPERATORS(float * opA, float * opB)*, que no retorna cap valor però s'encarregarà de llegir els operadors d'una de les operacions sel·leccionades, demanant com a paràmetres precisament dos puntes a valors flotants corresponents als valors de cada operador. També hem implementat, *void RESULTAT(float * opA, float * opB, float * opRES, char opSIM)*, que s'encarrega de mostrar el resultat de l'operació demanant com a paràmetres punters a flotants corresponents a valors dels operadands i del resultat, i un tipus *char* corresponent al símbol de l'operació efectuada.

```
void readOPERATORS(float * opA, float * opB){
  LCD ClearDisplay(); // Neteja de la pantalla
  readOP(opA, 'A'); // Llegim el primer operand
  SLEEP_MS(100); // Latència entre OK i segon operand
  LCD_GotoXY(0, 1); // Desplaçem el cursor a l'inici de la segona fila per al segon operand
  readOP(opB, 'B'); // Llegim el segon operand
}
void RESULTAT(float * opA, float * opB, float * opRES, char opSIM){
  char string[16]; // string per al ftoa, llargada màxima igual a la longitud de la pantalla
  LCD ClearDisplay(); // Neteja de pantalla
  // Títol del resultat
  LCD_SendString(" [ RESULTAT ] ");
  SLEEP_MS(500); // Pausa entre el títol del resultat i el pròpi resultat
  LCD_ClearDisplay(); // Neteja de pantalla
  LCD_SendString(ftoa(*opA, string, 10)); // Mostrat del priemr operand
  LCD_SendChar(opSIM); // Mostrat de la operació efectuada
  LCD_SendString(ftoa(*opB, string, 10)); // Mostrat del segon operand
  LCD_SendString(" =");
  LCD GotoXY(0, 1); // Apuntem amb el cursor a l'inici de la segona fila
  LCD_SendString("= ");
  LCD_SendString(ftoa(*opRES, string, 10)); // Mostrem el resultat de l'operació
}
Els cinquens mètodes implementats han estat els que hem anomenat com a tipus operacions, on simplement
es tracta de variacions del mateix mètode particularitzats a cada tipus d'operacions. Les funcions han estat,
void calcSUM(void), void calcMULT() i void calcDIV().
void calcSUM() {
  float A = 0, B = 0, RES = 0; // Operands i resultat
  // Sel·lecció operació per pantalla
  LCD ClearDisplay();
  LCD_SendString(" [SUMA] ");
  LCD GotoXY(0, 1);
  LCD_SendString(" A + B ");
  SLEEP_MS(500); // Retenim el contingut 0.5s
  readOPERATORS(&A, &B); // Llegim els operands
  RES = A + B; // Efectuem l'operació
  RESULTAT(&A, &B, &RES, '+'); // Mostrem el resultat
  // Esperem a que l'usuari premi '#' per tornar al menú de la calculadora
  KEY READ = readKeyboard();
  while(TECLES[KEY READ] != '#'){
    KEY_READ = readKeyboard();
  }SLEEP_MS(100); // Latència entre botó premut i acció
}
void calcMULT() {
  float A = 0, B = 0, RES = 0; // Operands i resultat
```

```
// Sel·lecció operació per pantalla
  LCD ClearDisplay();
  LCD_SendString(" [MULT] ");
  LCD_GotoXY(0, 1);
  LCD_SendString(" A * B ");
  SLEEP_MS(500); // Retenim el contingut 0.5s
  readOPERATORS(&A, &B); // Llegim els operands
  RES = A * B; // Efectuem l'operació
  RESULTAT(&A, &B, &RES, '*'); // Mostrem el resultat
  // Esperem a que l'usuari premi '#' per tornar al menú de la calculadora
  KEY READ = readKeyboard();
  while(TECLES[KEY READ] != '#'){
    KEY_READ = readKeyboard();
  }SLEEP MS(100); // Latència entre botó premut i acció
void calcDIV() {
  float A = 0, B = 0, RES = 0; // Operands i resultat
  // Sel·lecció operació per pantalla
  LCD ClearDisplay();
  LCD_SendString(" [ DIVISIO ] ");
  LCD_GotoXY(0, 1);
  LCD_SendString(" A / B ");
  SLEEP_MS(500); // Retenim el contingut 0.5s
  readOPERATORS(&A, &B); // Llegim els operands
  RES = A / B; // Efectuem l'operació
  RESULTAT(&A, &B, &RES, '/'); // Mostrem el resultat
  // Esperem a que l'usuari premi '#' per tornar al menú de la calculadora
  KEY_READ = readKeyboard();
  while(TECLES[KEY_READ] != '#'){
    KEY READ = readKeyboard();
  }SLEEP_MS(100); // Latència entre botó premut i acció
El sisè mètode implementat ha estat void calcMULT(void), que no retorna ni demana cap paràmetre, però és
l'encarregat de gestionar el contigut del menú tipus «scroll» d'informació en la calculadora.
void info(void){
  int level = 0;
  // Misstage títol de la secció
  LCD_ClearDisplay();
  LCD_SendString(" [INFO] ");
  LCD GotoXY(0, 1);
  LCD_SendString("A-B:SCR");
  KEY_READ = readKeyboard(); // Lectura teclat
```

```
while(TECLES[KEY READ]!= '#'){ // Bucle de la secció per a implementar el menú
  if(KEY READ!= 32){ // Verifiquem que s'ha premut algún caràcter vàlid
    SLEEP MS(100); // Latència per a fer més suau els desplaçaments
    // PUJAR O BAIXAR
    if (KEY_READ == 3){
      level = (level-1);
      if(level < 0)</pre>
        level = 3:
    } else if (KEY_READ == 7) {
      level = (level+1)\%4;
   }
    // ACTUALITZACIÓ PANTALLA
    LCD ClearDisplay();
    switch(level){
      case 1:
        LCD SendString("[OP INFO]");
        LCD GotoXY(0, 1):
        LCD_SendString("(D) -1 || (*)DEC");
        break:
      case 2:
        LCD SendString("[DESC]");
        LCD GotoXY(0, 1):
        LCD_SendString("EMB CALC");
        break:
      case 3:
        LCD_SendString("[AUTORS]");
        LCD GotoXY(0, 1);
        LCD SendString("Sergio & Ferran");
        break:
      default:
        LCD SendString(" [INFO] ");
        LCD GotoXY(0, 1);
        LCD_SendString("A-B:SCR");
        break;
   }
```

KEY_READ = readKeyboard(); // Lectura nova del teclat

Aquest mètode implementa un menú tipus «scroll» circular, on apareixen les seccions de l'apartat info de la calculadora, controlat per pujar cap a amunt amb la tecla 'A' i per baixar amb la tecla 'B'. La implementació ha estat la mateixa que en el cas del mètode principal, pel que l'explicació és extrapolable.

Darrerament, hem implementat el mètode principal *void calculadora (void)*. En un primer moment, mostra per pantalla un títol de l'aplicació, i fins que no es prem OK, '#', no comença l'aplicació *per se*. Una vegada s'interacciona amb la pantalla d'inici, apareix un menú de tipus «scroll» que conté totes les interaccions possibles amb la calculadora, les tres opcions d'operacions més un d'informació. El desplaçament es controla mitjançant les tecles 'A' i 'B', a partir d'una variable de control de nivell circular que s'incrementa en una unitat si es prem 'B', és a dir baixem pel menú, o bé decrementa en una unitat si es prem 'A'. Aquestes interaccions es controlen mitjançant una lectura del teclat al principi de cada iteració d'un bucle tipus *while true*, execució infinita o fins que es força l'apagat o reset del microcontrolador, on s'invoca el mètode *int32_t readKeyboard (void)* que actualitza la variable de lectura *volatile int32_t KEY_READ*.

En una estructura tipus *switch* es consideren totes les interaccions possibles en el menú principal, on les tecles 1-4 sel·leccionen alguna de les quatre funcionalitats de la calculadora, i per tant invoquen als seus

respectius mètodes associats, i tant pujar com baixar apliquen els seus respectius increments i decrements sobre la variable de control *level*. Finalment, abans de repetir la iteració es neteja la pantalla i s'actualitza amb el contigut corresponent al valor de *level*, mitjançant una altre estructura tipus *switch*.

```
volatile int32_t KEY READ = 0;
void calculadora (void){
  int8_t level = 0;
  // Missatge de benvinguda
  LCD_ClearDisplay();
  LCD_SendString(" Calculadora v1 ");
  LCD GotoXY(0, 1);
  LCD_SendString(" Prem (#) ");
  // Bucle principal
  while(1){
    KEY_READ = readKeyboard(); // Lectura del teclat
    if(KEY_READ != 32){ // Verifiquem que s'hagi premut alguna tecla realment.
      SLEEP_MS(100); // latència en el menú, per suavitzar els desplaçaments
      switch(KEY_READ){
        case 0: // (1) SUMAR
          calcSUM();
          break;
        case 1: // (2) MULTIPLICAR
          calcMULT();
          break;
        case 2: // (3) DIVIDIR
          calcDIV();
          break;
        case 3: // (A) PUJAR
          level = (level-1);
          if(level < 0)
            level = 2;
          break;
        case 4: // (4) INFO
          info();
          break;
        case 7: // (B) BAIXAR
          level = (level+1)\%3;
          break:
      }
      // Actualitzem contingut en pantalla
      LCD ClearDisplay();
      switch(level){
        case 1:
          LCD_SendString("(1) A + B");
          LCD_GotoXY(0, 1);
          LCD_SendString("(2) A * B");
          break;
        case 2:
          LCD_SendString("(3) A / B");
          LCD_GotoXY(0, 1);
          LCD_SendString("(4) INFO");
          break;
        default:
          LCD_SendString(" [MENU] ");
```

```
LCD_GotoXY(0, 1);
LCD_SendString("A-B:SCR 1-4:SEL");
break;
}
}
}
```

Per acabar, hem implementat el següent programari en el mètode principal a main.c. Fent una crida de void baseInit(void), declarat a l'arxiu de capçelera base.h i que serveix per a inicialitzar el microcontrolador, void LCD_Init(void), declarat a l'arxiu de capçelera lcd.h i que inicialitza la pantalla de la placa, i void initKeybo-ard(void), el mètode que hem implementat per a la inicialització del teclat. A continuació simplement invocant el mètode principal de la calculadora void calculadora(void) aconseguim fer còrrer la aplicació en el microcontrolador.

```
#include "Base.h"
#include "lcd.h"
#include "keyboard.h"

int main(void) {
   baseInit(); // Inicialització bàsica
   LCD_Init(); // Inicialització del LCD
   initKeyboard(); // Inicialització del teclat

LCD_Config(1, 0, 0); // Configuració del LCD per a que el cursor no molesti
   calculadora(); // Mètode principal aplicació calculadora
   return (0);
}
```

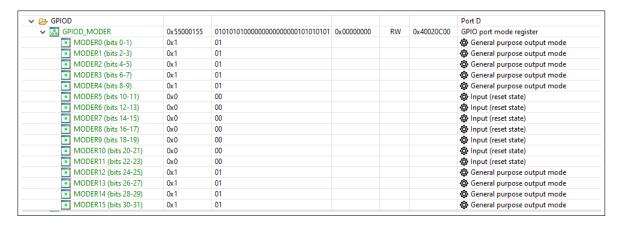
A partir dels tests fets a laboratòri, hem pogut verificar el correcte funcionament de totes les funcionalitats de la calculadora implementada, i per tant validem el codi desenvolupat.

Annexos.

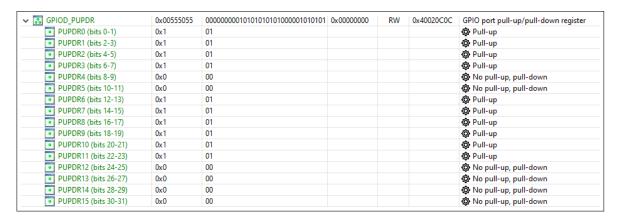
Annex A. Fitxer de capçelera keyboard.h

```
* keyboard.h
* Created on: Apr 16, 2024
    Author: Sergio Mancha
#ifndef KEYBOARD_H_
#define KEYBOARD_H_
#define PRECISIO_DECIMAL 100 // 2 decimals
#define NUM_THRESHOLD 9999
// Inicialització del teclat
void initKeyboard(void);
// Funció per la lectura del teclat
int32_t readKeyboard (void);
// Funció per a la gestió de les interrupcions a través del teclat
void intConfigKeyboard(void);
// Funció per a la lectura simultània de diverses tecles
int16_t readMultiKey (void);
// Implementació d'una calculadora
void calculadora (void);
// Mètodes implementats per a l'ús de la calculadora
void padNumDecoding(int32_t key_num, int8_t * value);
void readOP(float * op, char name);
void readOPERATORS(float * opA, float * opB);
void RESULTAT(float * opA, float * opB, float * opRES, char opSIM);
void calcSUM(void);
void calcMULT(void);
void calcDIV(void);
void info(void);
char *ftoa(float num, char *str, int32_t radix);
#endif /* KEYBOARD H */
// THE END
```

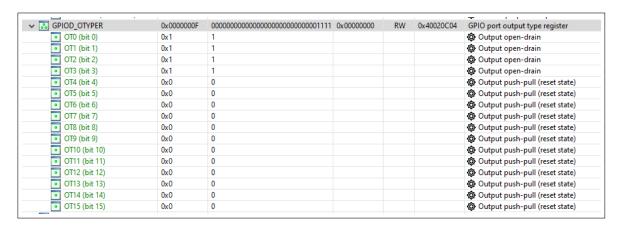
Annex B. Resultats experimentals, configuracions dels registres.

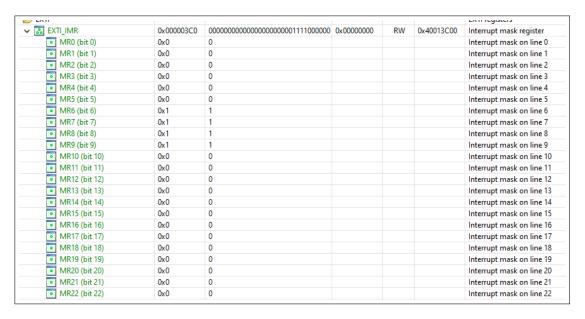
Annex B.1. Configuració dels bits registre GPIO_MODER al mètode void initKeyboard(void).

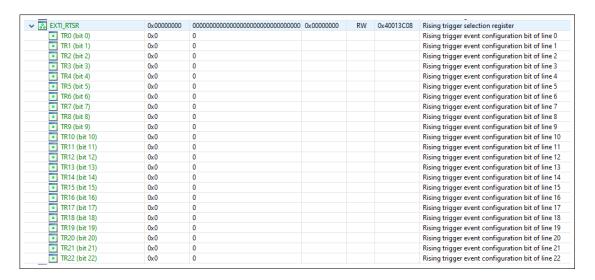
Annex B.2. Configuració dels bits registre GPIO_PUPDR al mètode void initKeyboard(void).

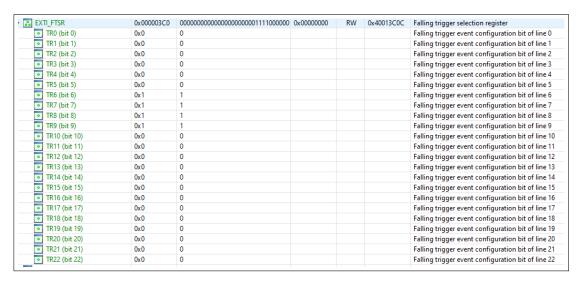
Annex B.3. Configuració dels bits registre GPIO_OTYPER al mètode void initKeyboard(void).

Annex B.4. Configuració dels bits registre EXTI_IMR al mètode void intConfigKeyboard (void).

Annex B.5. Configuració dels bits registre EXTI_RTSR al mètode void intConfigKeyboard (void).

Annex B.6. Configuració dels bits registre EXTI_FTSR al mètode void intConfigKeyboard (void).

EXTI_PR	0x00000000	000000000000000000000000000000000000000	0x00000000	RW	0x40013C14	Pending register
PR0 (bit 0)	0x0	0				Pending bit for line 0
PR1 (bit 1)	0x0	0				Pending bit for line 1
PR2 (bit 2)	0x0	0				Pending bit for line 2
PR3 (bit 3)	0x0	0				Pending bit for line 3
PR4 (bit 4)	0x0	0				Pending bit for line 4
PR5 (bit 5)	0x0	0				Pending bit for line 5
PR6 (bit 6)	0x0	0				Pending bit for line 6
PR7 (bit 7)	0x0	0				Pending bit for line 7
PR8 (bit 8)	0x0	0				Pending bit for line 8
PR9 (bit 9)	0x0	0				Pending bit for line 9
PR10 (bit 10)	0x0	0				Pending bit for line 10
PR11 (bit 11)	0x0	0				Pending bit for line 11
PR12 (bit 12)	0x0	0				Pending bit for line 12
PR13 (bit 13)	0x0	0				Pending bit for line 13
PR14 (bit 14)	0x0	0				Pending bit for line 14
PR15 (bit 15)	0x0	0				Pending bit for line 15
PR16 (bit 16)	0x0	0				Pending bit for line 16
PR17 (bit 17)	0x0	0				Pending bit for line 17
PR18 (bit 18)	0x0	0				Pending bit for line 18
PR19 (bit 19)	0x0	0				Pending bit for line 19
PR20 (bit 20)	0x0	0				Pending bit for line 20
PR21 (bit 21)	0x0	0				Pending bit for line 21
PR20 (bit 22)	0x0	0				Pending bit for line 22
<u>-</u>						A

Annex B.7. Configuració dels bits registre EXTI_PR al mètode void intConfigKeyboard (void).